

De man met de verschrompelde hand

Uit: *Zie, uw Koning komt*, door A. C. Gaebelien¹

Alles Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

Mattheüs 12:9-21

En Hij vertrok vandaar en kwam in hun synagoge. 10 En zie, er was iemand die een verschrompelde hand had. En ze vroegen Hem: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te genezen? Dit om Hem te kunnen beschuldigen. 11 Hij zei tegen hen: Welk mens onder u die één schaap heeft, zal het niet, als het op een sabbat in een kuil valt, grijpen en eruit tillen? 12 Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven! Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen. 13 Toen zei Hij tegen die man: Steek uw hand uit. En hij stak hem uit, en hij werd hersteld, gezond als de andere. 14 De Farizeeën gingen weg en beraadslaagden tegen Hem, hoe zij Hem om zouden kunnen brengen. 15 Maar Jezus wist dat en vertrok vandaar, en veel menigten volgden Hem en Hij genas hen allen. 16 En Hij gebod hun streng dat zij niet bekend zouden maken wie Hij was, 17 opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja toen hij zei: 18 Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal aan de heidenen het oordeel verkondigen. 19 Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen. 20 Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning. 21 En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen.

Een man met een verschrompelde hand staat in hun midden. Een nieuwe grond van beschuldiging tegen de Heiland wordt gezocht. Hun eerste poging had gefaald. Hij kende hun boze gedachten en door Zijn antwoord had Hij getoond dat Hij de vraag die zij Hem nu voorlegden, verwachtte: “**Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te genezen?**”

De satanische bedoeling hiermee was, “**om Hem te kunnen beschuldigen**”. De vraag hield in dat zij in Zijn genezende macht geloofden. Laten wij ons dit toneel in de synagoge voor de aandacht stellen: De Heer met Zijn Goddelijke kalmte, de ongelukkige man met zijn verschrompelde hand en daartegenover de boosaardige, beschuldigende Farizeeën. Het ogenblik van stilte wordt onderbroken door Jezus’ stem: “**Welk mens onder u die één schaap heeft, zal het niet, als het op een sabbat in een kuil valt, grijpen en eruit tillen?**”

Het antwoord bleef uit, want natuurlijk kon of wilde niemand zeggen, dat hij zijn ene schaap niet uit de kuil zou halen. “**Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven! Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen**”.

Maar bij dit antwoord van de Heer blijft het niet. Hij heeft Goddelijke macht om hem te genezen, die Zijn woorden hoorde. Zijn heerlijkheid als Jahweh, als Koning Emmanuël treedt nog eens aan ‘t licht. Hij zegt tot de man: “**Steek uw hand uit**”, met het gevolg, dat zijn hand gezond werd gelijk de andere. Er was geloof toe nodig, om een verschrompelde hand uit te strekken als antwoord op het woord van de Meester en wij kunnen eruit leren wat een leven des geloofs betekent, waartoe wij zijn geroepen, altijd levend en handelend in gehoorzaamheid aan Zijn woord. De man met de verschrompelde hand is een type van het arme, verworden Israël, maar in tegenstelling met deze man had Israël geen geloof. De dag zal echter komen dat Israël in geloof zal antwoorden en genezing zal ontvangen.

---

¹ Arno Clemens Gaebelien (1865-1945) kwam als jonge immigrant in 1879 in de Verenigde Staten aan. Bekend is hij om zijn werk onder de in New York wonende Joden, maar ook om de vele bijbelconferenties die hij hield en door een reeks boeken die hij schreef. Oorspronkelijk methodistisch predikant, voelde hij zich sterk aangetrokken tot de leer van ‘de broeders’, wat ertoe leidde dat hij zich in 1899 losmaakte van alle kerkelijke verbindingen (hoewel hij zich nooit bij ‘de broeders’ gevoegd heeft).

Door Zijn woorden en daden verslagen, gingen de Farizeeën uit de synagoge en voor het eerst kwam de gedachte bij hen op, om Hem uit de weg te ruimen.

Groot was de verblindheid die zich van hen meester maakte! Hoe konden zij Hem uit de weg ruimen die de doden had opgewekt, het leven nemen van Hem, die de ware God en het eeuwige leven is! Zelfs al zouden ze dit willen proberen, zij konden toch Zijn leven niet aanraken, want het lichaam van de Heer was niet aan de dood onderworpen, in Zijn vernedering was Hij onsterfelijk, omdat Hij zonder zonde was.

Hoewel zij hun voornemens trachtten te verbergen, was Hij er toch volkomen van op de hoogte. “Maar Jezus wist dat en vertrok vandaar, en veel menigten volgden Hem en Hij genas hen allen. En Hij gebod hun streng dat zij niet bekend zouden maken wie Hij was” (vs 15 en 16).

Het Zich onttrekken aan de tegenwoordigheid van de Farizeeën, wijst op Zijn terugtrekking van het volk, in verband met Zijn verwerping. Dit wordt duidelijk uit de Schriftaanhaling:

“Opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja toen hij zei: 18 Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal aan de heidenen het oordeel verkondigen. 19 Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen. 20 Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning. 21 En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen” (vs 17-21).

Deze verzen zijn ontleend aan Jesaja 42:1-3:

“Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan. 2. Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen. 3 Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan”.

Hij die de Schriften kende, gekomen was om de profetieën te vervullen die naar Zijn lijden verwezen en in alles de wil deed van Hem die Hem gezonden had, waardoor de Schriften vervuld werden, vond vertroosting en bemoediging in deze woorden, die Zijn eigen Geest aan Jesaja geopenbaard had. De verwerping van Hem door de Zijnen werd dreigend. Zij wendden zich af van Hem en beschuldigden Hem, maar Hij kende Zichzelf als de Uitverkorene, de Geliefde van Zijn Vader. Daardoor kon Hij midden tussen Zijn vijanden met hun beschuldigingen en vervolgingen kalm blijven, Hem vertrouwen, die in Hem welbehagen vond.

Zo kunnen ook de Zijnen, midden in verzoeken en tegenstand, door vijanden omgeven, kalm blijven, en meer dan dat, zich verheugen.

De Knecht van Jahweh twistte niet. Zo staat ook van de dienstknecht, Zijn volgeling, geschreven: “Een dienstknecht van de Heere moet geen ruzie maken, maar vriendelijk zijn voor allen” (2 Timotheüs 2:24).

Zachtmoedig, vriendelijk en vol liefde is Hij geweest Het geknakte riet verbreekt Hij niet. Het zwakste neemt Hij teer in Zijn handen. Een rokende vlaswiek wordt door Hem niet uitgeblust. In de Brief over onze praktische wandel in Christus, worden wij vermaand: “Uw welwillendheid zij alle mensen bekend” (Filip. 4:5). Hij wil in ons leven op deze aarde dezelfde karaktertrekken naar voren roepen.

De kracht van de aanhaling ligt echter in het feit dat de Heidenen, de volkeren, genoemd worden. De volle vervulling hiervan zal plaatsvinden tijdens Zijn tweede komst, maar hier gebruikt de Heilige Geest deze voorzegging op een nog andere wijze. Israël was begonnen Hem te verwerpen en nu zullen de Heidenen horen van Gods gave en genade. Deze passage is door de Geest van God zó voorgesteld, als Hij alleen het doen kan.